

מ"ת 55739/07/18 - מדינת ישראל נגד אדם סוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 55739-07-18 מדינת ישראל נ' סוני(עציר)

לפני כבוד השופט עופר נהרי
המבקשים:
נגד

מדינת ישראל

המשיבים:
אדם סוני (עציר)

החלטה

בהתאם להחלטה שניתנה בעמ"ת 1803-10-18 להלן פירוט נימוקים :

אין הכחשה של המשיב בדבר נוכחות שלו - יחד עם אחרים - בשני המפגשים הראשונים עם המתלון (ראה הכרת הסנגור בעובדה זו כביטוי בעמ' 11 שורה 5 לפרוטוקול מיום 7/8/18).

אין גם הכחשה כי היה דין ודברים במהלך מפגשים אלה של המשיב אל מול המתלון וכי, בין היתר, בנסינו של המשיב לגירסתו, "להתערב על מנת לא לסבך את רומן ואיך שהוא להגן על המתלון" (כגירסת ההגנה כמצוי בדברי הסניגור בעמ' 10 שורות 35 - 36 לפרוטוקול מיום 7/8/18) כי "אם היינו חושבים שזה אתה, אתה לא היית יוצא מפה".

ניכר כי לשיטת ההגנה אמירה זו לא נתפסה ע"י המתלון כאיום.

מנגד, לשיטת המבקשת יש בכך כדי לגבש איום וזאת בפרט בשים לב לנסיבות האמירה בסיטואציה בה מצוי המתלון, עיתויה והקשרה.

אני סבור כי לכל הפחות בשלב של ראיות לכאורה - כאשר אמירה שכזו באה מפי המשיב בעת שהמתלון מצוי "מעוכב" ע"י הנוכחים ומועבר לו גם מסר שכזה - וגם אם המשיב היה "הנחמד ביותר" מבין הנוכחים, קשה, בלשון המעטה, לומר עליה אחרת מאשר הבהרה נוספת באוזני המתלון המצוי שם כי טוב יעשה למען שלמותו וחירותו באם ישתף פעולה עם המתבקש הימנו ע"י הנוכחים.

עוד מצאתי צדק בעמדת המבקשת על כי יש לבחון את המכלול הנסיבתי ולא רק להתייחס לכמות המפגשים בהם השתתף המשיב דן.

כוונתי לכך שכאשר המפגשים שבהם כן נכח המשיב נעשו בנוכחות האחרים, ואף אם הצטייר המשיב כנחמד מביניהם, מסתמן קושי שלא לראות את הקונטקסט ולטעון שהמשיב, להבדיל מאחרים, לא קשר לסחוט ולאיים ולא תרם תרומה משמעותית לאלה.

ובמילים אחרות, וכפי שכבר התבטאתי, לטעמי השגות הסניגור אינן מגיעות כדי כרסום משמעותי בעוצמת הראיות לכאורה.

זאת ועוד:

גם באשר להחזקת סם וכלים הרי שלשיטת ההגנה (ראה נא דברי הסניגור בעמ' 10 שורה 23 לפרוטוקול מיום 7/8/18) חבריו של המשיב חשדו בו כי ידו היתה "במחסור" של הסמים בדירה. כלומר בהעלמות חלק מהשקיות. ובאם נטען מנגד ע"י ההגנה כי למשיב לא היתה גישה לדירה אזי מתקיימת תהייה הכיצד אם כך "נחשד" כאמור לעיל הוא ע"י חבריו.

גם טענת ההגנה (בעמ' 10 שורה 32 לפרוטוקול מיום 7/8/18) לפיה המשיב לא היה היוזם בהעלאת הסמים ושקילתם, איננה מהווה על פניה, בשלב זה של ראיות לכאורה, מפלט למשיב.

אף הסברו של המשיב לעניין כרטיס הסיים של הטלפון שלו הינו על פניו הסבר שניכר כדחוק למדי (ראה נא שורות 7 - 18 בהודעתו של המשיב מיום 22/7/18) וזאת מקום שבו שעיתי ביטול כרטיס הסיים ניכר כעיתי שאיננו על פניו מקרי (ראה דברי ב"כ המבקשת בעמ' 9 שורות 22 - 23 לפרוטוקול מיום 7/8/18).

אפנה בהקשר זה גם למזכר מיום 19/7/18 אשר סומן 320.

ולציין עוד בהקשר זה כי בהודעתו מיום 22/7/18, שורה 12, מציין המשיב כי הוא איננו זוכר לא רק מתי אלא גם לא היכן זרק הוא לדבריו את כרטיס הסיים.

ועוד:

עמדת ההגנה (כביטוייה בדיון מיום 7/8/18) היתה כי אמנם המשיב נכח בשני המפגשים הראשונים לכשהצטרף אליהם אך הוא עשה את שעשה והתערב אך כדי לא לסבך את רומן וגם כדי "איכשהו להגן על המתלונן".

המשיב השתתף כזכור בשני מפגשים.

המשיב גם יכול היה לבחור לעזוב את המקום ולהתרחק.

כלום לא ניתן היה גם לצפות שהגנה כביכול על המתלונן לא היתה יכולה לבוא לידי ביטוי בהפצרה לשחררו לדרכו ולהניח לו לנפשו או באמירה לנוכחים כי אין לו (למתלונן) קשר להעלמות הדבר אשר היה יקר וכי יש לחדול מלאיים

עליו - להבדיל מלומר למתלונן שגורלו של מי שיימצא שכשל יהיה שלא ייצא מהמקום.

לטעמי, ההימצאות יחדיו אל מול המתלונן כאשר זה האחרון עובר סוג של תחקור/חקירה, הפחדה, איום ודרישה, אף אם המשיב הוא "הנחמד" מביניהם (בחזקת "החוקר הטוב"), והכל כמובן לכאורה, איננה עולה בקנה אחד עם אמירה בדבר כרסום המגיע כדי כרסום משמעותי בחומר הראיות הלכאורי, וכך גם כמות המפגשים עם המתלונן. מספרם של המפגשים איננו חזות הכל. יש ליתן הדעת גם למהותם ולאופיים של המפגשים, ואלה, גם אלה שבהם משיב זה כן נכח, קושרים לכאורה ובאופן הדוק למדי את המשיב למיוחס לו.

ועוד:

בחקירתו (מיום 22/7/18 שורות 26 - 27) שב וטוען המשיב כי כל שעשה הוא העברת מפתח. אלא שמסתמן, לכאורה, שמעשיו לא הסתכמו בכך.

מהודעתו של המשיב עצמו (מיום 19/7/18 שורה 31) עולה כי המשיב הקפיד לוודא, לבקשת רומן, שאין לאף אחד אחר מפתח ושהוא (רומן) יכול לפיכך "לישון בשקט".

בהמשך לכך, לטענת המשיב, הוא רק תיאר לעצמו מה בשקיות.

בהמשך לכך בחר המשיב, לדבריו שלו, (ראה, שם, שורות 76 - 77) ולמרות שלגירסתו רצה בכלל לא להתערב, בכל זאת התערב ואף לקח את המתלונן הצידיה כדי "לדבר איתו בצד" (בלי טלפונים), ואמר לו (לדבריו): "תגיד לי רק איפה הדברים ואני הבטחה שלי שאין פה שום דבר של אלימות ... " (ראה הודעת המשיב מיום 19/7/18 שורות 82 - 83).

האם באמירה שכזו אין כדי מצג של יכולת לשלוט במצב ולהשפיע באם תהיה אלימות או לאו כפונקציה של שיתוף פעולה והענות מצד המתלונן? למותר להניח כי גם נקודה זו תהא נושא לערכאה המבררת בבוא היום. אנו כזכור, וכפי שכבר צויין, בשלב של ראיות לכאורה.

המתלונן ציין כי המשיב דן היה "הכי נחמד בחבורה". המתלונן מדבר אם כך על "חבורה". המתלונן גם מדבר במושגים של "שיחררו אותי" (ברבים).

ועוד:

בהודעתו מיום 18/7/18 שורה 92 מאשר המשיב ש"היה דיבור על מכונת אמת".

בהמשך (בשורה 114) מציין המשיב כדלקמן: "מה שהוא דיבר עם רומן הוא דיבר עם רומן. אני לא סחטתי ולא איימתי. רק דיברתי איתו וזהו כדי לדעת אם הוא גנב או לא".

ניכר שהמתלונן עובר אם כך בשלב זה לכל הפחות "תיחקור" עת ברקע הדברים גם מובהרת לו טיבה של "מכונת

האמת" וגם מובהר לו כי אם היו חושבים שזה הוא אז הוא לא היה יוצא מכאן...

אפנה עוד לדו"ח ביצוע העימות מתאריך 19/7/18, שם ציין המשיב (שורות 43 - 45) כדלקמן: "אני ראיתי משקלים ובכל בית יש כפפות חד פעמיות, אני נגעת בכל הדירה כי חיפשתי את שתי השקיות הלבנות שהיו בדירה וטענו שנעלמו .. אני לא יודע במה מדובר..."

לסיכום:

כזכור - בדיון אשר התקיים ביום 7/8/18 הכיר סניגורו של המשיב בקיום ראיות לכאורה אך טען כי יש בהן כרסום משמעותי.

לאור אשר פרטתי בהחלטתי מיום 7/8/18 ואשר הוספתי ונימקתי במסמך זה, וכפי שכבר ציינתי בהחלטתי מיום 7/8/18, לטעמי אין לראות כרסום המגיע כדי כרסום משמעותי בעוצמת הראיות לכאורה.

מזכירות בית משפט השלום ת"א (ויוצמן 1 ת"א) תעביר נא עותק ממסמך זה לבאי כח הצדדים ותיידע.

מזכירות בית המשפט לתעבורה ת"א (שוקן 25 ת"א) תדאג לתאם ולהעביר חזרה לידי הפרקליטות הפלילית ת"א את קלסרי חומר החקירה.

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ט, 29 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.